

6. Redningsstationen på Skallingen	
Bevaringsværdier Skallingen er dannet efter den store stormflod i 1634. Skallingen dyrkes ikke, men den naturlige plantevækst er blevet udnyttet til høslæt og græsning for får og kvæg. Høslættet ophørte under krigen på grund af minefaren, og derefter satte landmændene ungkreaturer på sommergræsning i stedet for. Redningsstationen på Skallingen blev indviet i 1877 som en bistation under Blåvand, men med særskilt mandskab, og den blev nedlagt i 1944 givetvis på grund af tyskernes udlagte miner. Redningsstationen har i en årrække været anvendt som bolig for hyrden på Skallingen, men er de sidste år blevet brugt som offentligt udstillings- og madpakkehus.	Afgrænsning Halvøen Skallingen med redningsstationen. Mål/Sårbarhed Der skal udarbejdes mål og sårbarhedsvurdering for kulturmiljøet på Skallingen, før der tillades nybyggeri og ombygninger. Kulturmiljøet har lokal betydning. <i>(Kilde: Arbejdsrapport. Vadehavet Kulturarvsatlas. Oversigt over kortlægningsemner. August 2006)</i>